

Palvelijan vastustaminen

Mirjamin ja Aaronin synty

Mirjam ja Aaron parjasivat Moosesta kuusilaisen naisen tähden, jonka hän oli ottanut vaimokseen. Hän oli näet ottanut vaimokseen kuusilaisen naisen. He sanoivat: "Vain Mooseksenko kautta Herra puhuu? Eikö hän puhu myös meidän kauttamme?" Herra kuuli sen. Mooseksen mieli oli kovin ahdistettu, enemmän kuin kukaan muu ihminen maan päällä.

[KR: nöyrä, hebr. 'aaNaaW. Aram. Targum tulkitsee sen kuten tämä teksti, ja Luther samoin: geplagt = vaivattu, ahdistettu.]

Herra sanoi Moosekselle, Aaronille ja Mirjamille: "Menkää te kaikki kolme ilmestymäjälle". He kolme menivät sinne. Silloin Herra laskeutui pilvenpatsaassa, asettui majan ovelle ja kutsui Aatoria ja Mirjamia. Molemmat menivät sinne. Herra sanoi: "Kuulkaa minun sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, minä ilmestyn hänelle näyssä ja puhun hänelle unessa. Niin ei ole palvelijani Mooses, hän on uskollinen kaikissa minun huoneeni asioissa. Hänen kanssaan minä puhun suusta suuhun, avoimesti enkä peitetyin sanoin, ja hän saa katsella Herran kirkkautta. Miksi ette siis pelänneet puhua minun palvelijaani Moosesta vastaan?" Herran viha sytti heitä kohtaan, ja hän meni pois. 4.Moos.12:1-9[*JKR]

Pelkäätkö puhua vikoillen Jumalan palvelijoista? Lukemamme perusteella syytä olisi, nimittäin, "jos" Herra kuulee sen, Hänen tuomionsa oli siitä ankara.

- Oli siis löytynyt vika tai erilaisuus Jumalan palvelijasta ja siitä seurasi parjaus ja halventaminen; "Vain Mooseksenko kautta Herra puhuu? Eikö hän puhu myös meidän kauttamme?"

Ei meidän tarvitse kauaksi mennä, nähdäksemme saman toistuvan nykyaikanakin. Emme näytä olevan yhtään sivistyneempiä kuin israelilaisetkaan Raamatun päivinä. Käytöksessämme näkyy suoria viitteitä siihen. Olemme valmiit takertumaan epäolennaiseen luullen, että virheen tehnyt ei voisi palvella tai suorittaa tehtäväänsä. Kysymys kuuluukin, kuka pystyisi vaeltamaan niin, ettei mitään vikaa löytyisi? Kuka on virheetön? - "Tikulla kaivamalla" jokaisesta löytyy sen verran vikaa, ettei hän voisi olla palvelustehtävässä mukana. Jumala kysyikin; "Miksi ette siis pelänneet puhua minun palvelijaani Moosesta vastaan?" Herran viha sytti heitä kohtaan ja silloin tuli suuri hätä. He olivat käyneet vastustamaan uskollista Jumalan palvelijaa.

"Tämän tähden te pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osallisia,

kiinnittää mielenne tunnustuksemme Apostoliin ja Ylimmäiseen Pappiin, Jeesukseen, joka on uskollinen asettajalleen, kuten Mooseskin oli 'uskollinen hänen koko talossaan.'" Hepr.3:1-2

Mooseskin uskollisuus oli kallisarvoista Jumalalle siitä huolimatta, että hän oli inhimillinen ihminen kaikkine heikkouksineen ja vajavaisuuksineen. Jumala näki pahan hyökkäyksen ja palkitsi Mooseskin puolustamalla häntä ja "lyöden" vihollisen.

Hepr.3:5-6 "Mooses oli tosin palvelijana uskollinen kaikissa Hänen talonsa asioissa todistukseksi myöhemmin sanottavasta. Kristus taas on uskollinen Poikana, Hänen huoneensa haltijana. Hänen huoneensa olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana toivon rohkeuden ja kerskauksen."

Nyt, sinä ja minä, - olemmeko me uskollisia ja kuuliaisimpia Jumalan Pojan äänelle? Katsommeko siihen, mikä on Jumalan vai mikä on vain ihmisten käsityskyvyn rajojen sisällä? - ikään kuin koko maailman kaikkeus sopisi mieleemme maailmaan?! - Voisimmeko ylipäätään käsittää Jumalan aivoitukset niin, että saisimme puuttua Hänen valintaansa tehtävien suorittamisiksi?

Luetaanpa vielä, miten Jumala rankaisi Moosesta vastaan nousseita parjaajia:

Mirjamin pitäli

"Kun pilvi oli poistunut majan päältä, oli Mirjam lumivalkea pitalista. Aaron kääntyi Mirjamiin päin ja näki tämän olevan pitalinen. Silloin Aaron sanoi Moosekselle: 'Herrani! Älä pane meidän kannettavaksemme syntiä, minkä olemme tyhmyydessämme tehneet. Älä anna hänen jäädä kuolleen sikiön kaltaiseksi, jonka ruumis on puoleksi mädännyt, kun se tulee äitinsä kohdusta.' Mooses huusi Herraa ja sanoi: 'Oi Jumala! Paranna hänet!' Herra vastasi Moosekselle: 'Jos hänen isänsä olisi sylkenyt häntä silmille, eikö hänen olisi hävettävä seitsemän päivää? Olkoon hän nyt suljettuna ulos leiristä seitsemän päivää, ja sitten hän pääsköön takaisin.' Mirjam suljettiin leirin ulkopuolelle seitsemäksi päiväksi. Kansa ei lähtenyt liikkeelle, kunnes Mirjam oli tuotu takaisin. Sitten kansa lähti liikkeelle Haserotista ja leiriytyi Paaranin erämaahan." 4.Moos.12:10-16[*JKR]

Ehkä kaikki piirteet Jumalan palvelijassa eivät miellytä sinua, mutta älä puhu pahoin hänestä. Hän, Jumalan kutsumana, on "Jumalan silmäterä" ja jos kenen, niin kutsumansa palvelijan puolta Hän pitää. Itsessänikin syntyy kiivaus nähdessäni elämämme keskellä sitä, että pikkumaisuudessamme kiinnitämme huomiota vain vikoihin ja poljemme jalkoihimme kaiken hyvän.

Arvostelun ja parjaamisen hiuksen hieno ero on siinä, että omaammeko tuomiohengen vieläpä kadehtien toisiamme, vai kilpailemmeko toinen toisemme kunnioituksesta rakastaen ja välittäen Jumalan Pyhyydellä täyttyneinä? ([Room.12:10](#))

Kertoessani ihmisille tämän päivän Jumalan palvelijasta, yleensä välittömästi aina joku keksii aloittaa virheiden etsimisen hänestä. *Milloin hän on puhunut liian suoraan, milloin hän on tervehtiessään loukannut jotakuta.* Mitä ihmeellisimpiä asioita keksimme kääntääksemme katseemme pois oleellisesta, eli Jumalan tekemästä työstä keskuudessamme.

Nuorena miehenä tuntui pahalta kuulla vanhemman uskonveljen parhausta seurakuntamme johtajia vastaan. Elimme aikaa, jolloin otimme seurakuntana [uskon askeleita](#) ryhtyen rakentamaan uutta rukoushuonetta vanhan jäädessä pieneksi. Se, miten kyseinen henkilö asetti sanansa Herran palvelijoita vastaan, hämmensi minua. Ei sillä, etteikö päivän polttavista asioista voisi keskustella, mutta miten ja millä mielellä ([1.Piet.3:8](#)), siihen pitää kiinnittää huomio. Ajattelin kuunnellessani tuon miehen päätöksellistä ja miltei loputonta vuodatusta, etten itse tohtisi puhua tuollaisia sanoja, jotka nousevat vastustamaan Jumalan miehiä. Enhän voi tietää, mikä hanke on Herrasta ja miten mitkään asiat tulisi hoitaa. Nöyränä minun tulisi etsi Jumalan tuntemusta, eikä paahtaa vain oman mielipiteitteni vallassa nujertaen haluni alle kaikki, jotka kuulevat minua.

Nyt, kun satoja ihmisiä on tullut uskoon, ymmärrän, että oli Jumalan tahto ja johdatus astua uskossa rakentamaan uutta temppeleä. Jumalan toimiessa keskuudessamme, meidän ei tulisi liikaa tuijottaa rahapussiimme ja omiin rajallisiin mahdollisuuksiimme. Kaikkivaltiaalle Jumalalle on kyllä kaikki mahdollista ja juuri tämän uskon varaan meidän täytyisi heittäytyä. Siinä uskossa näemme ihmeitä. Olisiko Pietarikaan

koskaan tuntenut veden kannattelevan häntä hänen astumatta venheen laidan yli? ([Matt.14:24-33](#)) - Olisiko minun toinen jalkani kasvanut koskaan yhtä pitkäksi toisen kanssa, ellen olisi mennyt uskossa ja puolestani rukoiltavaksi? - Niin kävikin, kun lapsuudesta asti toinen jalkani oli pari senttiä lyhyempi toista, ja siinä rukoillessamme se vain tapahtui meidän kaikkien silmien edessä. Luulin, että täytyisi tuntua joltain, maan järjestä tai vastaavaa, mutta ei. Oli vain sisäinen tietoisuus Jumalan läsnäolosta ja jalkaani hieman kuumotti. Omin silmin saimme katsoa, kuinka lyhyempi jalkani kasvoi yhtä pitkäksi toisen kanssa.

- Ihmisten väittäessä minulle, ettei Jumalaa ole, tapaan sanoa, että *"tarvitsisin siihen enemmän uskoa, kuin uskoa Jumalan olemassa oloon."* Miksi olemme niin kiinni tämän maailman asioissa? Miksi emme voisi uskoa ja nähdä

Jumalamme toimivan keskelemme? Eikö juuri ihmisten epäuskon tähden Jeesus siirtynyt toiselle alueelle Julistamaan sanaa? ([Matt.13:53-58](#)) Kun inhimillisesti näyttää siltä, etteivät rahat ja resurssit riitä, eikö juuri silloin tulisi ottaa käyttöön uskon lahja "koetellen uskoa." ([2.Kor.13:5](#))

Jumalan valitessa käyttöönsä ihmisiä, kunnioitakaamme Häntä siinä asiassa. Siunatakaamme tuota ihmistä ja kannustakaamme häntä etsimään yhä enemmän ja syvemmin Jumalan tuntemusta. Hyvä oivallus onkin keskittyä siihen, miten itse voisi elää ja olla mukana Jumalan suunnitelmissa. Siksi laittakaamme siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi, teeskentely, kateus ja kaikki panettelu, voidaksemme palvella Herraa. ([Hepr.12:1-3](#))

Pasi Kallio (Solujohtaja/nettityöntekijä, Seinäjoen helluntaisk.)